

בתקופה הקרובה צפויים שיבושים בחלוקה עקב חופשת הקיץ. מומלץ להצטרף לרשימת התפוצה במייל – כך תוכלו גם להדפיס כמה עותקים נוספים ולזכות את חבריכם לקהילה.

גיליון מס'
239

'מה?'
לילדים
בעמ'
6-7

מה בפרשה? ובהפטרה?

קראו והכירו ב-7 דקות!

פרשת פנחס

פרשה זו עוסקת בשכרו של פנחס וציווי עם ישראל להילחם במדיין; מפקד בני ישראל וחלוקת הנחלות; תלונת בנות צלפחד; מינוי של יהושע כיורשו של משה ופרשת הקורבנות.

בפרשה זו שש מצוות עשה: דיני נחלות, קורבן התמיד, מוסף של שבת, מוסף של ראש חודש, מוסף של שבועות, תקיעת שופר בראש השנה.

שכרו של פנחס וציווי עם ישראל להילחם במדיין

הפרשה פותחת דברי ה' אל משה על דבר מעשה קנאותו של: "פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן"¹ אשר: "השיב את חמת² מעל בני ישראל". ואת שכרו,³ שיקבל: "ברית כהונת עולם".⁴ הפסוק מציין לגנאי את זמרי בן סלוא שחטא עם המדיינית. ה' מורה למשה לשנוא לעד את המדיינים על שהחטיאו את בני ישראל בעריות⁵ לצורך חטא עבודה זרה.⁶

¹ בני השבטים היו מבזים אותו על כך שלמרות היות סביו - יתרו - כהן ע"ז בעברו, הוא העז להרוג נשיא שבט מישאל. לכן הפסוק מייחס אותו לאהרון (רש"י כה, יא).

² ה'אור החיים' (שם, שם) מדייק כי לשון הפסוק באה להדגיש שלא שב ה' מחמתו בגלל שכפה את הדין, אלא רק בזכות מעשה פנחס.

³ בנוסף לכהונה קיבל פנחס אריכות ימים, שכן חי בדורו של יפתח 300 שנה לאחר מכן. ולדברי האומרים כי פנחס הוא אליהו הנביא, הרי הוא קיים עד היום (ספורנו שם, יב).

⁴ כאשר נתנה כהונה לאהרון וזרעו, נכללו במינוי זה בניו, וזרעם שייולד מעתה. אך נכדו, פנחס בן אלעזר בן אהרון שכבר נולד, לא נמשח לכהונה. כעת קיבל מתנה מה' (רש"י שם, יג).

⁵ בשונה ממואב - שם באו בני ישראל אליהן על מנת לחטא (כלי יקר שם, יז).

⁶ ולא את מואב שיעצו להם לעשות כן, היות ועתיד לצאת משם דוד, אימה של מלכות בית דוד (רש"י שם, יח).

בעזרת ה' העלון מופץ בלמעלה מ-90 מוקדים ב: אשקלון, בית שמש, ביתר עלית, בני ברק, טלז סטון, ירושלים, לוזית, מודיעין, מודיעין עלית, ראש העין, תרומ.

לעילוי נשמת הרב ירחמיאל גרשון בן הרב צבי יהודה אדלשטיין זצ"ל

לזכות חסופי עזה במלחמה בתוך כלל ישראל הזקוקים ומצפים לישועת ה'.

ולעילוי נשמת הילדה הטהורה חיה מרגלית בת צבי חנוך, הקדוש אלכסנדר בן נינה הי"ד, הקדוש בצלאל דוד בן שי הי"ד ומשה הכהן בן מיכל.

כל הזכויות שמורות ליעקב כץ ©

מפקד בני ישראל וחלוקת הנחלות

לאחר המגפה מורה ה' למשה ואלעזר למנות את בני ישראל.⁷ לאחר מנייתם⁸ מורה ה' למשה: **"לאלה⁹ תחלק הארץ בנחלה במספר שמות"**. ה' מורה לו כי חלוקת הארץ תעשה בגורל¹⁰ בהתאם לגודל השבט.¹¹ הפסוקים מציינים את מספר בני לוי מבני חודש ומעלה, ומסבירים את עובדת מנייתם בנפרד משאר העם: **"כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל"**.

תלונת בנות צלפחד

הפסוק מציין כי בקרב הנכנסים לארץ: **"לא היה איש¹² מפקודי משה ואהרן הכהן"** שדברו רע על הארץ, ומייד מביא את: **"בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה"**. הללו עומדות לפני משה ואלעזר, מזכירות כי אביהן מת 'בחטאו'¹³ ללא בנים, טוענות: **"למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן"**¹⁴ ומבקשות חלק ונחלה בארץ.¹⁵ **"ויקרב משה את משפטן לפני ה' "**, וה' מצדיק את דבריהן ומצווה לתת להן את שני חלקי אביהן¹⁶ בירושת הארץ.

ה' ציווה למשה להורות לבני ישראל את סדר הקדימה בירושה: בן, בת, את, קרוב אחר מצד אביו.

"ויאמר ה' אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל".¹⁷ אך לאחר ראייתה ימות, כפי שמת אהרן בשל העובדה כי: **"מרתם את פי במדבר צין במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם"**.

מינוי של יהושע כיורשו של משה

"וידבר משה אל ה' לאמר, יפקד ה' אלהי הרוחות לכל בשר איש על העדה" אשר ינהיג אותם לאחר פטירתו. ה' מורה לו לקחת¹⁸ את יהושע בן נון **"איש אשר רוח בר' להנהיג את העם: ונתתה מהווד²⁰ עלי"**. ה' מורה כי יהושע יצטרך להתייעץ באלעזר ובסנהדרין לפני יציאה למלחמה.²¹ משה עושה כדבר ה', לוקח את יהושע ומעמידו לפני אלעזר **"וכל העדה"**, סומך את ידיו עליו ומצווה את כל דברי ה'.

⁷ טעם מנייתם של בני ישראל הוא כביכול לדעת כמה נותרו לאחר המגפה. ביאור נוסף הוא שמשה קיבל את בני ישראל במניין, וכעת, שמחזיר הפיקדון להקב"ה קודם כניסתם לארץ, סופרים שוב (רש"י כו, א).

⁸ ראו טבלה בהמשך.

⁹ מי שהוא בן עשרים כעת. אך קטנים שהגדילו והגיעו לגיל עשרים אחר חלוקת הארץ (שלקחה 14 שנה), נוטלים רק את חלק אביהם (רש"י שם, נג).

¹⁰ האור החיים' (שם, שם) מביא את מחלוקת הגמרא (ב"ב קיז.) האם נחלקה הארץ ליוצאי מצרים מעל גיל 20 (ובניהם יורשים אותם), או לבאי הארץ.

¹¹ אלעזר הכהן עמד לבוש בגדי הקודש ואמר שאם יעלה שבט מסוים בגורל, יצא חלק מסוים בגורלו. ונשיא השבט הרים מן הקופה שתי פתקים, באחד היה כתוב שם שבטו ובשני שם החלק (רש"י שם, נד).

¹² אמנם חלקי הארץ לא היו שווים בגודלם באופן יחסי, היות ויש מקומות פוריים יותר או פחות ובהתאם לכך קיבלו חלק גדול או קטן יותר (רש"י שם, שם).

¹³ אך נשים היו, שכן לא היו חלק בכלל גזירת המרגלים, היות ולא קבלו את 'לשון הרע' שדובר על הארץ - הגברים לא רצו להתחייב בתרומות ומעשרות שהייתה עינם צרה בכוהנים, אך הנשים שמחוברות למצוות חלה ועוד, לא יכלו עד כה לתת ללא רשות הבעלים, ולכן שמחו להגיע לארץ בה יהיו מחויבים במצוות אלו ('כלי יקר' שם, סד).

¹⁴ כלומר לא בחטא המתלוננים או עדת קורח שהתריסו כלפי הנהגת ה', אלא חטא עצמי. בגמרא (שבת צו) נחלקו במהות חטאו: "ר' עקיבא אומר מקושש עצים היה, ור' שמעון אומר מן המעפילים (שרצו לעלות לארץ לאחר חטא המרגלים) היה" (רש"י כז, ג).

¹⁵ רש"י (שם, ד) מסביר את טענתן שבקשו להיחשב במקום בנים. הן טענו שאם אנו לא נחשבות 'זרע אבינו' הרי שאימנו צריכה ייבום (כדין אחד שמת בלא בנים ומצוה אחיו לשאת את האלמנה ולהעמיד שם לאחיו המת), ואם לא מצווה להתייבם הרי שאנו נחשבות 'זרע' ומגיע לנו לרשת חלקו של אבינו.

¹⁶ בשונה מהגברים שנענשו בעקבות חטא המרגלים שלא להיכנס לארץ, בנות ישראל לא היו שותפות לחטא זה, אלא להיפך, הן מבקשות: **"תנה לנו אחוזה"** (רש"י כו, סד).

¹⁷ חלק אחד ככל אחד מיוצאי מצרים, וחלק נוסף, חלקו עם אחיו בנכסי חפר אביו שהיה אף הוא מיוצאי מצרים (רש"י כז, ז).

¹⁸ רש"י (שם, יב) על פי המדרש) מסביר את סמיכות העניינים, שמאחר וצווה משה לתת לבנות צלפחד חלק בארץ, חשב כי אולי מחל לו הקב"ה על חטאו, והוא יכניס את העם לארץ ישראל. על כן אמר לו הקב"ה: **"גורתי במקומה עומדת"**.

¹⁹ רש"י (שם, טו) מציין זאת כשבח של צדיקים שבעת פטירתן דואגים לציבור ולא לעצמם.

²⁰ 'קחנו בדברים' (תשכנע אותם): אשריך זכית להנהיג את בניו של ה' (רש"י שם, יח).

²¹ שפניו של יהושע יקרנו אף הם, אמנם לא כמו פניו של משה (רש"י שם, כ).

²² רש"י שם, כא.

פרשת הקורבנות

"וידבר ה' אל משה לאמר, צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוחי תשמרו²² להקריב לי במועדו". ה' מורה על חיוב אכילת מצות בפסח, הקרבת שתי הלחם בשבועות, תקיעת שופר בראש השנה, איסור אכילה וחיוב עינוי ביום הכיפורים, וחג הסוכות. לאחר פירוט ה' את כל הקורבנות,²³ מלמד משה את בני ישראל כל שצווה.

היום	כבשים (תמימים בני שנה).	פרים	אילים	שעיר עיזים לחטאת.	מנחות סולת מעורבת בשמן	נסכים - יין
כל יום (קורבנות שבת ומועדים היו בנוסף לקורבן התמיד).	2 - 1 בבוקר ו 1 בין הערביים.	-	-	-	1/10 איפה. ²⁴	1/4 היין לכל כבש.
שבת	2	-	-	-	2/10.	1/4 היין לכל כבש.
ראש חודש	7	2	1	²⁶ 1	3/10 לפר, 2/10 לאיל, 1/10 לכבש.	1/2 היין לפר, 1/3 היין לאיל, 1/4 היין לכבש.
פסח, שבועות	7	2	1	1	”	”
ראש השנה (בנוסף לר"ח).	7	1	1	1	”	”
יום כיפור	7	1	1	+1 חטאת יוה"כ.	”	”
סוכות (מספר פרי החג החל ב-13 ופחת בכל יום).	14	13-7	2	1	”	”
שמיני עצרת	7	1	1	1	”	”

²² שיהיו כהנים, לויים וישראלים עומדים על גביו של הקורבן. בכל שבוע הייתה משמרת אחרת של כוהנים וכנגדם 'מעמד' מקרב ישראל (רש"י כח, ב על פי המדרש).

²³ ראו טבלה

²⁴ איפה הינה מידת נפח מקראית השווה בין כ-25 ליטר לפי שיטת הרב חיים נאה, ועד 43 ליטר לפי שיטת החזו"א.

²⁵ היין הינו מידת נפח מקראית השווה ל 1/6 האיפה, כלומר בין כ-4.15 ליטר לשיטת הרב חיים נאה ועד 7.17 ליטר לפי שיטת החזו"א.

²⁶ מכפר על חטא שאף אחד לא יודע מלבד ה'.

שם השבט	משפחות ²⁷	מספר בני השבט ²⁸	הערות/הוספות
ראובן	החננכי, ²⁹ הפלואי, החצרוני והכרמי.	34,730	הפסוק מזכיר את דתן ואבירם בני אליאב בן פלוא שנענשו יחד עם עדת קורח.
שמעון	הנמואלי, הימיני, היכני, הזרחי והשאולי.	22,200	
גד	הצפוני, החגי, השוני, האזני, הערי, הארודי והאראלי.	40,500	
יהודה	השלני, הפרצי, החצרוני והחמולי. ³⁰	67,500	הפסוק מציין את בני יהודה - ער ואונן, אשר מתו בחטאם בארץ כנען.
יששכר	התולעי, הפוני, הישבי והשמרוני.	46,300	
זבולון	הסרדי, האלוני והיחלאלי.	60,500	
מנשה	המכירי, הגלעדי, ³¹ האייעזרי, החלקי, האשריאלי, השכמי, השמידעי והחפרי.	52,700	צלפחד בן חפר שהיה בעצמו מיוצאי מצרים, מת בלא בנים, והפסוק מציין את שמות בנותיו.
אפרים	השותלחי, הבכרי, התחני והערני. ³²	32,500	
בנימין	הבלעי, האשבלי, האחירמי, השפופמי, החופמי, הארדי והנעמני.	45,600	
דן	השוחמי. ³³	46,400	
אשר	הימנה, הישוי, הבריעי, החברי והמלכיאלי.	53,400	שרח בת אשר נמנתה בנפרד מאחר ועדיין הייתה בין החיים.
נפתלי	היחצאלי, הגוני, היצרי והשלמי.	45,400	
סה"כ 601,630			
לוי	הגרשוני, הקהתי, המררי, הלבני, החברוני, המחלי, המושי והקרחי.	23,000 ³⁴	קהת הוא אבי עמרם (אבי אהרן, משה ומרים). הפסוק מזכיר את בני אהרן שמתו בהקריבם אש זרה.

²⁷ המשפחות נקראות על שמם של יורדי מצרים - הנולדים מאז והלאה לא נקראו משפחותיהם בשמם, אלא התייחסו אחר משפחות קיימות. היוצאים מן הכלל היו בני משפחות מנשה ואפרים - שנולדו כולם במצרים, וארד ונעמן בני בלע בן בנימין - שהיו לבלע צאצאים רבים, ורבים מהם מארד ונעמן, לכן נקראו משפחות נפרדות (רש"י שם, כד).

²⁸ מניין 'יוצאי צבא' - מגיל 20 ומעלה.

²⁹ אומות העולם לעגו לעם ישראל המייחס עצמו לשבטים, באומרים: הרי אמותיכם היו משועבדות במצרים ושלטו בהן המצרים. לכן הוסיף הקב"ה אותיות שמו אצל כל אחד: ה' ו-י' לפני ואחרי שם כל אחד, כעדות על כך שהם בני אבותיהם - מלבד ימנה שכבר היו אותיות השם בשמו (רש"י שם, ה).

³⁰ חצרון וחמול, בניו של פרץ הם ונחשבים כמשפחות נפרדות היות והייתה אימם מעוברת בעת ירידת בני ישראל למצרים (רש"י שם, שם).

³¹ גלעד הוא בנו של מכיר, וכל המנויים כאן הם בניו. סיבת מנייתם בנפרד היא כנ"ל אצל בני בנימין (רש"י שם, שם).

³² ערן הוא בנו של שותלח. ומפאת גדול משפחתו נמנה בנפרד (רש"י שם, לו).

³³ הוא חושים בן דן שהרג את עשו בעת ששיכב את קבורת יעקב (בבלי, סוטה יג).

³⁴ מגיל חודש ומעלה. בעוד שאר השבטים הנוחלים את הארץ, נמנים רק מגיל 20, שכן רק מי שהיה בגיל זה קודם כניסה לארץ, נוטל חלק בפני עצמו (רש"י שם, טב).

מסר מהפרשה

פרשת פנחס מלמדת אותנו כי יש דרכים שונות לגלות אחריות ויוזמה.

פנחס נוקט מעשה תקיף ונועז בשעת סכנה, ובכך מונע חרון אף ומביא שלום לעם ישראל. על כן הוא זוכה לברית כהונה נצחית. ובמקביל, בנות צלפחד מלמדות אותנו כיצד לעמוד על הזכות בנחת ובאמונה - הן פונות אל משה בענווה ותובעות את נחלת אביהן בכדי ששמו לא יישכח, והקב"ה מאשר את דבריהן.

מכאן אנו רואים שהאדם נקרא להיות שותף בתיקון עולם - אם במעשה נחוש כשצריך לעמוד בפרץ, ואם בעמידה על האמת בדרך של שאלה ודין. שתי הדרכים יחד מעמידות את העם על יסוד של צדק, מסירות וכבוד למסורת.

הפטרת פנחס

ההפטרה³⁵ עוסקת בתקופת נבואתו של ירמיהו; בחינת ה' כי מבין את המחזות שמראה לו; עידוד ירמיהו להילחם באויבי ישראל ובאהבת ה' לישראל ומעלתם המיוחדת.

"דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ בנימין"^{36 37} אשר החלה לשרות עליו שכינה בשנת שלוש עשרה למלכות "יאשיהו בן אמון מלך יהודה", לאורך כל תקופת שלטון יהויקים בן יאשיהו, ואחת עשרה שנה לתוך מלכות "צדקיהו בן יאשיהו"³⁸.

וכך אמר לי ה'. עוד לפני שנוצרת ידעתי שתהיה ראוי לנבואה³⁹ וקדשתיך בכך ש"נביא לגויים נתתיך". "ואמר" לה' הרי "נער אנכי" ואינני ראוי כבר בראשית דרכי⁴⁰ להוכיח את העם.⁴¹ "ויאמר ה' אל תאמר נער אנכי" כי אסייע לך להוכיח את מי שצריך ללא פחד שיכעסו עליך⁴² ו"אתך אני להצילך" מידי מי שיכה אותך בעקבות הנבואה.⁴³

אז, נראה היה כאילו נגע ה' בפי וכביכול נתן אל פי את הנבואה.⁴⁴ "ראה הפקדתיך היום הזה" לנבא על הגויים ככל שאומר לך "לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס לבנות ולנטוע".⁴⁵

"ויהי דבר ה' אלי לאמר מה אתה רואה" בנבואה, "ואמר מקל שקד אני רואה" ואמר לי ה' כי אכן שוקד הוא לממש את הבטחתו לעם ישראל, וכי קיימת בי יכולת הנבואה.⁴⁶

"ויהי דבר ה' אלי שנית לאמר מה אתה רואה" ועניתי כי אני רואה סיר רותח "ופניו מפני צפונה".⁴⁷ ה' אישר את אבחנתי, כי אכן מבבל בצפונה של הארץ תגיע הרעה ליושבי הארץ אחר שאכניס לליבם של כל יושבי הצפון להגיע לירושלים ולצור עליה ועל שאר ערי יהודה, וזאת כגמול על עזיבת אנשי יהודה אותי והליכתם לעבוד עבודה זרה.

³⁵ ירמיהו א, א - ב, ג

³⁶ במדרש "לקוט שמעוני" (ירמיהו, רמז רנח) עורך השוואה בין בנימין וירמיהו. כפי שלידת בנימין ביררה באופן סופי שליעקב אכן יהיו שנים עשר בנים, כך נבואת ירמיהו העמידה במקומן את כל הנבואות שקדמו לו. וכפי שמייד לאחר יציאתו של בנימין לאוויר העולם מתה אימו, כך, רק לאחר יציאת ירמיהו מירושלים חרבה העיר.

³⁷ המלבי"ם (א, א) מציין כי העובדה שירמיהו איננו תושב ירושלים, תאפשר לו להוכיח את העם בלא לנסות לרכך את המסר הקשה, וכן דבריו יישמעו יותר. אחיו הצעיר של יהויקים.

³⁸ במדרש אבות דרבי נתן (ב, ה) מובא שירמיהו נולד מהול.

³⁹ רש"י א, ו

⁴⁰ רש"י ורד"ק שם, שם

⁴¹ מצודות דוד שם, ח

⁴² רד"ק שם, שם

⁴³ מצודות דוד שם, ט

⁴⁴ הרד"ק (שם, י) מעורר כי עיקר הנבואות היו דברים רעים על ישראל והעמים, ורק מעט היה טוב ביחס לעמים. "ואחר כך אשיב שבות בני עמון", (מט, ו) "והיה באחרית הימים אשיב את שבות עילם" (מט, לא).

⁴⁵ אצל רוב הנביאים המסר האלוקי היה עובר באמצעות מחזה שראו (בהקיצ' או בחלום) וממנו היו אמורים להבין מה עליהם להעביר הלאה לעם.

⁴⁶ כלומר, מקום הכנסת האש מתחת הסיר הוא לכיוון צפון (רד"ק א, יג בשם אביו) - והאדים יוצאים אם כן לכיוון דרום.

קום בזריזות⁴⁸ "ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוך" מבלי לפחד, כי אם לא תבטח בי, יוכלו להזיקך.⁴⁹ אתן לך כוח להיות כעיר מבצר ואף אחד לא יוכל לעמוד נגדך.

"ויהי דבר ה' אלי לאמר". אמור לעם ישראל כי אם היו שבים אלי בתשובה, הייתי רוצה לרחם עליכם⁵⁰ מאחר ונזכרתי באהבה שהרגשתי כלפיכם בעת מתן תורה, ואת אמונתכם בי והליכתכם אחרי משה ואהרון ממצרים למדבר חסר כל.⁵¹ לכן נחשב עם ישראל כתרומה שלא נאכלת על ידי זרים, ולמרות שיימסרו ישראל כעונש ביד הגויים, ה' יפרע מהם על שהרעו לישראל.⁵²

מה הקשר בין ההפטרות לפרשה?

ההפטרות משבת זו ועד שבת פרשת נצבים - אינם מעניין הפרשה, אלא שיש בהם ענייני פורענויות - לקוראם בשלוש השבתות מ"ז בתמוז ועד תשעה באב, ומנחמות ירושלים - לשבע השבתות שלאחר ת"ב. על כן אינן נתונות להשפעה של 'נפרדות' ו'מחוברות'. באמת היה ראוי לקרוא 'הפטרות שבת ראשונה' וכו', אלא מחמת נוחות קראום בשמות הפרשיות להן הן צמודות בדרך כלל.⁵³

מה?
ליולדים

חידות לפרשת פנחס

1. מי לא ירש דווקא בגלל שהיה מבוגר? (כה, י)
2. היכן מצינו הזכרת מעשה רע שבאה לשבח? (כז, יג)
3. כנגד מי מקריבים בחגים: פרים, אילים וכבשים? (כח, יט)
4. מה הקריבו במקדש כנגד עמי העולם? (כט, יח)
5. איזה חג מוקדש לפרידה? (כט, לה)

בכל שבוע יוגרלו 20 ש' בין המשתתפים:

- הקראת 4 חידות בשולחן שבת וקיום שיח משותף א
- מענה על 2 חידות בשולחן שבת ללא עזרה (אם ילד אחד מקריא, והאחים עונים, כולם זכאים להשתתף בהגרלה)

בכל שבוע תתקיים הגרלה נוספת על 40 ש' בין הפותרים את התשבץ.

תשובות יש לשלוח עד מוצ"ש א' באב בשעה 23:00 לכתובת yaakovkatz1989@gmail.com

או אישור הורים בטלפון 0527145013

⁴⁸ המלבי"ם (שם, יז) מבאר, כי ה' אומר לירמיהו להזדרז ללכת לעם, לפני שייגזר דינה של ירושלים, על מנת לאפשר להם לשוב בתשובה.

⁴⁹ מצודות דוד ורד"ק שם, יז

⁵⁰ רש"י ב, ב

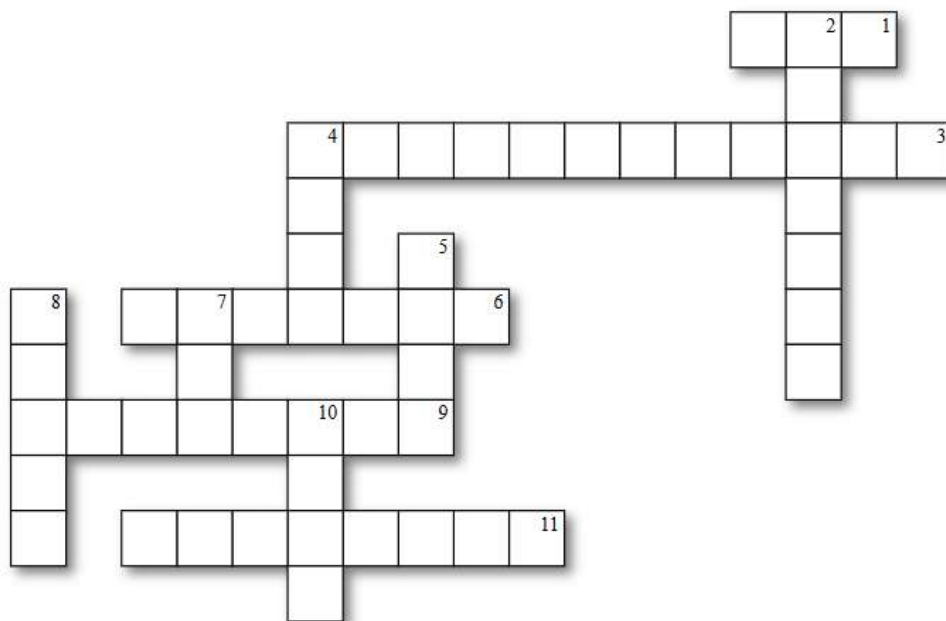
⁵¹ רש"י שם, שם

⁵² רש"י, מצודות דוד ורד"ק שם, ג

⁵³ תנ"ך ההפטרות 'סימנים', הוצאת מכון סימנים והוצאת ספרים פלדהיים, ירושלים תשע"ד, עמ' ו

מזל טוב לזוכים:

בנימין אדלר, בית שמש (תשבץ 237), רבקי אדלר, בית שמש (חידון 237)

מאונך

מאונך

1. כמה שעירי עזים מביאים לקרבן בפסח	2. כמה נסכים מביאים יחד עם קרבן פר.
3. מה קיבל פנחס כשכר	4. אחת מבנות צלפחד
6. כמה פרים מביאים לקרבן ביום הראשון של חג הסוכות	5. שם אביו של אליאב
9. כמה כבשים מביאים לקרבן בכל אחד מימי חג הסוכות	7. בני כמה יהיו הכבשים שמביאים לקרבן בפסח
11. בהתאם למה יקבל כל שבט חלק בארץ ישראל	8. מאיזה גיל נמנו בני ישראל
	10. מתי מקריבים את הכבש הראשון של קרבן התמיד בכל יום

עלון זה מוקדש

לרפואת בנימין זאב בן רבקה

ולעילוי נשמת אסתר בת רוחמה וציון סעידיאן

צאת השבת	כניסת השבת	
20:25	19:09	ירושלים
20:28	19:26	תל-אביב
20:29	19:27	חיפה
20:26	19:27	באר שבע
20:26	19:28	בית שמש
20:28	19:26	עזה
20:30	19:28	לבנון
20:26	19:24	סוריה

לקבלת העלון והנצחות פנו
למחבר:
yaakovkatz1989@gmail.com

0527145013

שבת שלום